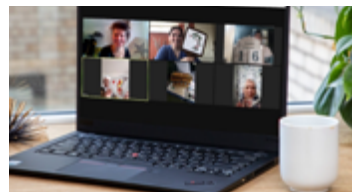




Klik op de laptop om het filmpje te bekijken.



2020: Van feestelijke opening naar lockdown

Wat een bijzonder jaar was 2020! We begonnen in ons nieuwe pand aan de Stadsring 167, waar het kantoor en de leslokalen nu samen gehuisvest zijn. Burgemeester Bolsius opende het pand officieel, het was een feestelijke en druk bezochte bijeenkomst. En half maart moesten we plotseling vanwege Corona de deuren sluiten. Toen dachten we nog voor een paar weken, inmiddels zijn we een jaar verder en beheerst Corona nog steeds ons leven.

Een jaar van flexibel meebewegen met alle veranderingen ligt achter ons. Voor ons als organisatie, maar zeker ook voor alle inburgeraars. Zo zijn we succesvol omgeschakeld naar thuiswerken en naar digitale lessen. Inburgeren via de laptop, wie had dat kunnen denken. Toch is het niet ideaal, zeker niet voor inburgeraars die hier als analfabeet zijn gekomen. We waren dus blij dat we in het najaar weer veel lessen 'live' konden geven. Helaas volgde net voor de kerst weer een strenge lockdown.

Ook de ontwikkelingen rondom de nieuwe Wet Inburgering stonden niet stil. Er werd weer uitstel aangekondigd, de verwachting is nu dat op 1 januari 2022 de start zal zijn. We dachten mee tijdens tekentafels van de gemeente

Amersfoort, en voerden diverse pilots uit. Na de zomer hebben we intern onze organisatie aangepast om het integraal werken nog verder door te voeren. Zo heten trajectbegeleiders nu integratiebegeleiders, zij voeren de regie op de inburgeringstrajecten en werken intensief samen met docenten en maatschappelijk begeleiders.

Corona heeft dit jaar voor veel vertraging gezorgd, maar gelukkig hebben inburgeraars ook meer tijd gekregen voor hun inburgering. Ondanks alles hebben we veel kunnen doen en bereiken voor onze doelgroep, daar zijn we blij mee en trots op!

Annerieke van der Vegt
directeur





Klik hier om het filmpje te bekijken.

Voorlichtingsfilmpjes Ondernemerschap

Veel statushouders hebben plannen voor het starten van een eigen bedrijf in Nederland”, vertelt Frank Meijer, integratiebegeleider. “Ze hebben daar vaak allerlei beelden bij die niet kloppen met hoe het werkt in Nederland. Daarom zijn we deze films gaan maken waarin ondernemers zelf vertellen wat valkuilen zijn bijvoorbeeld”. Het is de bedoeling de filmpjes

te gebruiken in lessen over oriëntatie op werk, maar ook bij de individuele begeleiding.

Een kapper, de eigenaar van een elektrotechnisch bedrijf en een ex-modezaakeigenaar vertellen hun verhaal in de films. “Het is heel belangrijk om Nederlands te leren. De taal is de sleutel van je bedrijf, je toekomst in Nederland” zegt Tareq bijvoorbeeld. Barber Akkad geeft aan: “Je hebt een plan nodig. Een ondernemersplan en een financieel plan, maar ook de Belastingdienst zijn heel

belangrijk” en Tahir legt uit waarom hij stopte met zijn onderneming en nu bewust kiest voor het werken in loondienst. Er zijn versies van de filmpjes gemaakt met voice-overs in het Engels, Tigrinya, Arabisch en Farsi.

Ondanks Corona is het gelukt de voorlichtingsfilmpjes te maken. Maar door Corona konden ze nog niet ingezet worden in lesgroepen of bij de individuele begeleiding. Ze zijn wel alvast te bekijken:
www.integratiewerk.nl

Deze pilot is ook bedoeld om uit te proberen of het zinvol is om ook filmpjes met ervaringsverhalen van statushouders te maken over andere thema's die belangrijk zijn bij de inburgering. Dat kunnen we pas bepalen als we deze films echt in de praktijk gaan zetten.

61 keer werden statushouders succesvol bemiddeld naar betaald werk of een werkervaringsplek. Ondanks Corona slechts een lichte daling t.o.v. vorig jaar. **71 %** van de ‘werkfitte’ statushouders kon bemiddeld worden.





Corien Muller, maatschappelijk begeleider:

Sinds september 2019 ben ik vrijwilliger bij Integratiewerk. Ik begeleid voornamelijk statushouders die uit het AZC komen en net een woning hebben gekregen. Ik help hen met alles wat ervoor zorgt dat zij een prettig leven kunnen hebben. Bijvoorbeeld hulp bij het regelen van medische zorg, verzekeringen, huur- en zorgtoeslagen en post. Wat er allemaal precies nodig is, kom ik wel achter als we eenmaal gestart zijn. Alleen nu met de Corona-maatregelen kan ik niet op huisbezoek. Maar ik krijg wel een veel beter beeld van die persoon als ik er ben geweest. Nu heb ik soms het gevoel dat ik wat mis. Het contact verloopt

zoveel mogelijk via Whatsapp en bellen. Heel soms heeft iemand meer hulp nodig dan alleen belcontact of een berichtje. Dan maak ik bij uitzondering een afspraak op kantoor. Nu zijn er trouwens meer klachten van burens over geluidsoverlast. Statushouders zitten met vaak grote gezinnen thuis en we zijn nu allemaal prikkelbaarder. Ook buiten mijn werktijd word ik geregeld benaderd. Als iemand de post niet begrijpt of als er iemand medische hulp nodig heeft, raken ze soms best in paniek. Ze hebben dan echt een 'reddingsboei' nodig die hen geruststelt en op weg helpt. Daarom controleer ik elke dag toch even mijn telefoonberichten. Maar ik heb wel duidelijke grenzen en ik probeer daar ook afspraken over te maken. In deze tijd merk ik dat de statushouders ook

met mij begaan zijn. Ze vragen ook naar mijn gezondheid en die van mijn familie. Dat raakt me. Het afgelopen jaar heb ik geleerd dat het persoonlijke contact, in elkaars aanwezigheid zijn, veel meer waard is dan ik dacht. Na Corona ga ik dus weer helemaal terug naar de huisbezoeken!

92 statushouders hielpen we bij het vinden van een woning en zij kregen intensieve maatschappelijke begeleiding, waarvan **15** in Leusden. Helaas hebben we de taakstelling voor het huisvesten van statushouders in Amersfoort niet gehaald, vanwege de krappe woningmarkt en Corona. Dit wordt in 2021 een extra uitdaging omdat dan de taakstelling meer dan verdubbeld wordt.



Module Gezondheid

"We beginnen elke les met een lichamelijke oefening, iets actiefs of juist samen stil zijn", vertelt Astrid Ogelo, één van de trainers van de module Gezondheid. Van 'hoe werkt de apotheek' tot 'wat doet stress met je lijf' komt aan bod in de gezondheidsmodule. Deze module is uitgevoerd bij een toekomstige Z-route-groep. Dit zijn mensen die als analfabeet hiernaartoe zijn gekomen en waarvoor het leren van de Nederlandse taal moeilijk is.

Gezondheidsklachten spelen bij veel deelnemers een grote rol. "We maken de onderwerpen heel beeldend" vertelt Astrid. "We gebruiken bijvoorbeeld een weegschaal als symbool voor de balans in je leven. Wat geeft je stress, wat geeft je energie". Er komen verschillende gastsprekers in de lessen, zoals praktijkondersteuners van de huisarts, een fysiotherapeut, een tandartsassistent en een diëtist. In alle lessen is ook aandacht voor de Nederlandse taal.

Nog niet alle lessen van de Gezondheidsmodule zijn gegeven, Corona gooide roet in het eten. Dit wordt in 2021 wel weer verder opgepakt. Het thema gezondheid is een belangrijk thema

voor alle inburgeraars. We nemen de ervaringen van deze pilot in de Z-route mee om ook een module voor de B-route in te richten.



Chadia Oulad-Eddib, stagiaire bij het Vrouw en Kind Centrum (VKC):

Voor mijn opleiding Ecologische Pedagogiek loop ik stage bij het Vrouw en Kind Centrum, een onderdeel van Integratiewerk. Dit centrum wordt gerund door en voor vrouwen, die zich vrijwillig inzetten. Ik ben begonnen in september, dus dat was midden in de Corona-tijd! De coördinator van het VKC, Henriëtte Sanders, is mijn stagebegeleider. Met haar heb ik afgesproken om de Oppas van het VKC verder te professionaliseren en de oppasvrijwilligers te ondersteunen. De Oppas is voor kinderen van vrouwen die aan het VKC zijn verbonden en als er plek is, ook voor cursisten van de Taalschool. De kinderen zijn in de leeftijd van zes maanden tot vier jaar. Ik begeleid de oppasvrijwilligers samen met een andere stagiaire. Mijn schoolopdrachten verbind ik aan de behoefte van het VKC. We zijn begonnen met een achtergrondonderzoek. Daaruit kreeg ik een goed beeld van het doel van de Oppas en wat er nodig is om deze te professionaliseren. Daar zijn we ook al mee gestart. Zo hebben wij een oppastraining verzorgd (mét certificaten), organiseren wij mini-workshops, geven wij advies bij praktijkvoorbeelden en hebben we

een instructiefilmpje gemaakt. Elke dag blijf ik in het begin bij de oppasvrijwilliger. Zo kunnen we samen opstarten, de kindjes opvangen en wat vaste activiteiten starten. Vóór de Corona-tijd waren er soms wel twaalf kindjes op een groep, nu op sommige dagen maar vier. Als ik zie dat de oppasvrijwilligers zelfstandig genoeg kunnen werken, ga ik weg en laat het aan hen over. Anders blijf ik ter ondersteuning. Ik ben heel blij met mijn stageplek. Wat ik vooral inspirerend vind, is dat ik de ontwikkeling van de dames van dichtbij meemaak. Ik heb mijn eigen verantwoordelijkheid en vrijheid in de uitvoering van mijn werk. Ik raad iedereen aan om hier stage te lopen!

→ **23** vrouwen startten nieuw in 2019 in het Vrouw en Kind Centrum, **14** stroomden ook weer uit. Aan het eind van 2020 zijn er **50** vrouwen actief in het Vrouw en Kind Centrum. Het Vrouw en Kind Centrum is een activeringscentrum aan de Bloemendalse Binnenpoort 5, dat toegankelijk is voor alle vrouwen uit Amersfoort met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.

Eind december 2020 zijn
25 medewerkers, **31**
taaldocenten, **11** stagiairs,
5 bestuursleden en zo'n
250 vrijwilligers actief
voor Integratiewerk.





André Wierenga, integratiebegeleider:

Het is mijn werk om statushouders te begeleiden tijdens hun inburgering, waarbij de focus vooral ligt op de voorbereiding richting werk of participatie. Het begint al bij het kennismakingsgesprek, de intake. Tijdens dit gesprek leg ik uit wat de bedoeling van inburgeren is. Ik vind de inburgeringsplicht niet het einddoel, maar een middel om je weg te vinden. Door te vragen "Wat wil je uiteindelijk bereiken?" verleg ik het perspectief naar bijvoorbeeld een baan of sociaal netwerk. Samen met de statushouder zoek ik uit wat

daarvoor nodig is. Natuurlijk begint het meestal met taallessen. Dan zoeken we samen naar een geschikte taalschool en help ik bij de aanvraag van een DUO-lening. Als diegene wil werken, bekijken we de mogelijkheden, bijvoorbeeld vrijwilligerswerk. Met de Corona-maatregelen is dat best lastig. Er zijn niet zoveel plekken meer beschikbaar. Voor de uitvoering van mijn werk vind ik een goed contact met de statushouders heel belangrijk. Door de maatregelen bestaat dit nu grotendeels uit papierwerk en Whatsapp. Hierdoor is er minder interactie dan ik zou willen. Wat ik overigens zie, is dat zij deze Corona-tijd niet persé als zwaarder ervaren dan wij. Ik denk dat zij hun weg wel vinden.

386 mensen tekenden de participatieverklaring na een training van **8** bijeenkomsten of een workshop. In Amersfoort waren dit **124** mensen, de overige volgden een training in Doorn of Zeist. De trainingen worden in eigen taal gegeven omdat de participatieverklaring in het eerste jaar van de inburgering ondertekend moet worden.

542 keer werd er een vraag gesteld aan de vrijwillige spreekuurmedewerkers. Statushouders bezochten tijdens Corona op afspraak het spreekuur, of konden telefonisch hun vragen stellen over verblijfsrecht of administratieve zaken.

Ik hoor wel vaak dat het contact met de docenten en hun medecursisten wordt gemist. Integratiewerk is voor de statushouders in Amersfoort en Leusden een vertrouwde basisplek en met de lockdown konden ze er niet terecht. Nu met Corona merk ik nog meer hoe belangrijk persoonlijk contact eigenlijk is. Daarom heb ik me ook voorgenomen om na Corona geregeld met een statushouder bijvoorbeeld een stukje te gaan lopen. Wat ik ook heb ervaren, is dat ik niet iedereen voor elk klein dingetje hoeft uit te nodigen voor een gesprek op kantoor. Sommige kleine berichten kunnen prima via Whatsapp!



Stap In

Vaak duurt het wel enkele maanden of langer voordat een statushouder kan verhuizen vanuit het AZC naar Amersfoort. Deze pilot 'Stap in' is bedoeld om al tijdens die wachttijd in het AZC te starten met een programma in eigen taal, met als doel de nieuwe woonplaats al beter te leren kennen, maar ook al meer te leren over hoe de dingen werken in Nederland.



In 2020 is gestart met een Eritrese groep onder begeleiding van trainer Almaz Yohannes. "Alle deelnemers zijn enthousiast en doen actief mee met het programma. Ze zijn erg leergierig". Bijzonder is ook dat de deelnemers wekelijks een uur lang samen sporten onder begeleiding van een buurtsportcoach van de SRO. "We zijn dus heel letterlijk bezig met het activeren van de deelnemers", aldus Almaz "Zelfs deelnemers

die gezondheidsklachten hebben doen mee zo goed en kwaad als het gaat. Nick, de buurtsportcoach, doet het erg leuk, dat stimuleert hen ook". Na afloop van het uur sporten wordt er door Almaz nog informatie gegeven over de gezondheidszorg in Nederland en het belang van een gezonde leefstijl.

Almaz merkt dat deelnemers gedurende het programma langzamerhand steeds meer vragen aan haar gaan stellen: "Het is voor hen heel prettig dat ik dingen in hun eigen taal, Tigrinya, uit kan leggen. Alles is zo nieuw voor ze, het is leuk om hen wegwijs te maken". Het programma duurt 20 weken en kon door Corona helaas nog niet afgemaakt worden. Uiteraard is een gedegen evaluatie belangrijk, om te bepalen of dit programma in de toekomst de standaard kan worden.

77 informatiegesprekken voerden we met nieuwkomers over de inburgeringswet. Deze gesprekken zijn bedoeld voor mensen die bijvoorbeeld vanwege hun Nederlandse partner naar Nederland zijn gekomen.





Madelief Oosterink, NT2-docent

Voor mijn opleiding voor NT2-docent heb ik stagegelopen bij Caroline Bakker, een andere docent bij Integratiewerk. Na het halen van mijn diploma ben ik gebleven. In september 2020 ben ik met een eigen groep begonnen. In deze groep zitten mensen die weinig scholing hebben gehad of waarvan het lang geleden is dat zij naar school zijn geweest. Nu met de Corona-maatregelen geven we ook online-lessen. In het begin was dat wel even zoeken naar de beste manier, zowel voor mij

als docent, als voor de cursisten. Niet elke cursist heeft meteen al een laptop en ook de verbinding laat vaak te wensen over. Dan zie ik een aantal schermpjes steeds wegvallen en terugkomen. Ik moet dan even wachten tot iedereen weer bij de les is. Ook de methode van lesgeven is natuurlijk anders. In het klaslokaal kon ik over de schouders van de cursisten meekijken. Zo zag ik hun vorderingen in één oogopslag. Afhankelijk daarvan gaf ik per cursist mee wat ze thuis nog konden doen. Dat controleerden we in de volgende les. Ik hield goed in de gaten in hoeverre een cursist zijn of haar eigen fouten kon corrigeren. In het begin neemt diegene mijn correcties natuurlijk

142 vrijwillige
taalcoaches ondersteunen
docenten in de les en/of
bieden 1-op-1 taalcoaching
aan cursisten.

→ **268** mensen volgen aan
het eind van 2020 taal-
en inburgeringslessen in
Amersfoort.

83 mensen volgen aan
het eind van 2020 taal- en
inburgeringslessen in Doorn
en Zeist.

klakkeloos aan, maar uiteindelijk wil ik horen “O ja, ik zie wat er fout is, dat wist ik eigenlijk wel”. Met de online lessen volgen we meer het boek. De cursisten appen foto's naar mij met het gemaakte huiswerk en ik stuur correcties terug. Maar ik kan nu lastig zien in hoeverre ze hun eigen werk kunnen corrigeren. Wat ik het leukst vind aan mijn werk? Dat ik niet alleen groei in taal zie, maar ook op persoonlijk gebied. Wanneer iemand steeds zekerder wordt van zichzelf, meer vragen durft te stellen, fouten durft te maken. Dan weet ik dat diegene zich wel een weg weet te vinden in onze samenleving!





Mustafa Yusuf Asci, krijgt begeleiding via het project #JONG

Weet je wat ik het leukst vind aan Nederland? Fietsen! Zo veel mogelijk! Ja, óók als het regent! Twee jaar geleden ben ik samen met mijn ouders hier in Nederland komen wonen. Bij Integratiewerk is Shedia Brazil mijn begeleider. Zij heeft veel voor mij gedaan, bijvoorbeeld geholpen met geld voor een opleiding. Zij heeft me uitgelegd welke organisaties belangrijk voor mij zijn. Ik zie haar ook als mijn taalcoach. Shedia staat altijd voor me klaar en ik ben heel blij met haar. Ik vind het belangrijk om

Nederlands te leren. Anderhalf jaar geleden ben ik begonnen met Nederlandse lessen in de schakelklas bij Windesheim in Zwolle. Gisteren heb ik examens gedaan, ik wacht nog op de uitslag. Wat ik heb gemerkt toen de Corona-maatregelen begonnen? Eerst vond ik het eigenlijk wel leuk om thuis te blijven. Met mijn familie gezellig samen eten en films kijken. Maar nu vind ik het heel saai en ik word er somber van. Ik wil graag werken, want ik vind dat beter voor mijn integratie. Alleen kan ik moeilijk een baan vinden. Er zijn bijna geen banen door de Corona-crisis en mijn Nederlands is nog niet goed genoeg. Ik wil mijn Nederlands graag oefenen en vrienden maken, maar

→ **78** jongeren tussen 18 en 23 jaar krijgen aan het eind van 2020 intensieve begeleiding vanuit #JONG. Dit aantal is ongeveer gelijk gebleven vergeleken met 2019.

dat gaat lastig. Ik merk dat leeftijdsgenoten minder geduld met mij hebben vanwege mijn niveau Nederlands. Ik zie zeker een toekomst in Nederland. Over een jaar wil ik graag naar de Universiteit. Ik weet nog niet precies wat voor studie, maar het wordt iets met wiskunde, economie of ICT. En als de Corona-maatregelen voorbij zijn, ga ik mensen opzoeken, vrienden maken en kletsen, kletsen, kletsen!

Op Weg naar Werk

Afgelopen najaar hebben docent Caroline Bakker en integratiebegeleider André Wierenga twee keer per week een nieuwe training “Op Weg naar Werk” gegeven. Het doel was om 12 cursisten uit diverse landen voor te bereiden op het werken in Nederland. Daarbij kwamen onderwerpen aan bod als: wie ben je, wat laat je achter in jouw land van herkomst en wat neem je mee, wat is motivatie, je kwaliteiten kunnen benoemen, vacatures leren lezen, een CV en sollicitatiebrief maken, wat staat er in een contract en omgaan met collega's.

De pilot-training was een geslaagde mix van informatie over werk en het oefenen met taal, in verschillende leervormen. Zo werd er gevraagd naar eigen ervaringen, keken de cursisten naar filmpjes, moesten ze –soms spannende, soms hilarische– rollenspelen doen en werd er in allerlei spelvormen uitleg gegeven over hoe je in Nederland aan een baan komt.

Elke les werd begonnen met de vraag aan de groep wat er in de vorige les was behandeld. Aan het einde van de les werd de cursisten gevraagd zelf te vertellen wat ze in deze les hadden geleerd. Elke cursist had een eigen logboek met eigen notities wat diegene

persoonlijk had geleerd. Dit logboek kon de cursist gedurende de training raadplegen. Er werd in de training naar ieders persoonlijke situatie gekeken en daardoor deden de cursisten enthousiast mee.

Uiteindelijk werd de pilot afgesloten met een persoonlijke presentatie van elk van de cursisten. In de presentatie vertelde iedere cursist iets over zichzelf, wat hij/zij had geleerd en wat hij/zij anders zou doen of nog zou verbeteren. Het jezelf presenteren was voor een aantal cursisten best spannend, maar het was ook een waardevolle oefening.

Yousef uit Azerbeidzjan zei: “Voor mij waren de rollenspelen heel leerzaam, omdat ik kon zien hoe ik mezelf presenteerde en wat er nog te verbeteren is”. Menges uit Eritrea vond het aanvankelijk allemaal erg spannend in de training, maar wilde uiteindelijk als eerste een presentatie geven. En voor Yanam uit Sri Lanka waren het samen delen van ervaringen, de oefeningen en het samen veel lol hebben erg belangrijk.



↗ In Amersfoort zijn **84** statushouders uitgestroomd. Hiervan hebben er **24** werk, **2** lopen stage, **7** doen een opleiding, **12** doen vrijwilligerswerk en **5** volgen een activeringstraject. **6** statushouders volgen bij uitstroom een hulpverleningstraject.

In Leusden zijn **21** statushouders uitgestroomd. Hiervan hebben er **7** werk, **1** volgt een opleiding, **1** doet vrijwilligerswerk en **3** volgen een activeringstraject. **1** statushouder volgt bij uitstroom een hulpverleningstraject.



Roos Burgmeijer, taalcoach voor kinderen:

Begin februari fietste ik langs het gebouw van Integratiewerk en de reuring daar wekte mijn interesse. Daarom heb ik op de website gekeken. Ik zag vrijwilligerswerk voor taalcoaching voor kinderen en ik wist meteen: “Voor deze doelgroep wil ik wat betekenen!”. Ik vind namelijk dat je pas écht verschil maakt bij kinderen. Ik meldde mij aan en al snel had de coördinator van de taalcoaches voor kinderen, Karolina van Iersel, gezorgd voor een match tussen mij en Nour¹, een meisje uit groep 8. Toen Nour mij appte met de vraag [“Wat is een etage?”](#) wist ik dat het echt begonnen was! En zo kwam ik er ook achter dat ik te maken had met een ambitieus en kordaat meisje, ontzettend leuk vind ik dat! Één keer per week spreken wij elkaar via Zoom en help ik haar met haar huiswerk of met bijvoorbeeld het aanmelden voor tekenlessen. Ook kijk ik af en toe mee met haar ouders, als er bijvoorbeeld een brief van een instantie is gekomen. Het niveau Nederlands in die brieven is vaak te moeilijk voor hen. Als ik Nour spreek dan vind ik het geen moeite om hen ook even te



helpen. Nour doet écht wat met mijn tips. Bijvoorbeeld over haar schooladvies. Zij wilde heel graag Mavo/Havo, maar kreeg tot haar teleurstelling Mavo-advies. Op mijn aanwijzing is zij daarmee naar haar leraar gegaan. De leraar heeft haar toen verteld dat zij óók naar een Mavo/Havo-brugklas kon. Daar was ze heel blij mee! Overigens was voor Nour en haar ouders in eerste instantie het Nederlandse schoolsysteem helemaal niet duidelijk. Ik heb hen dat eerst allemaal uitgelegd. Samen met Nour én haar ouders heb ik naar scholen in Amersfoort gekeken en (digitale) Open Dagen bezocht. Inmiddels staat Nour bij een school ingeschreven, voor de Mavo/Havo!

30 kinderen uit
21 gezinnen werden
gekoppeld aan een
vrijwillige kindertaalcoach.
Aan het eind van 2020
hadden 48 kinderen
uit 40 gezinnen een
kindertaalcoach.

Er zijn aan het eind van 2020 17 mensen die het Taal-Oefen-Centrum wekelijks bezoeken. 9 deelnemers zijn inmiddels ook weer afgehaakt, bijvoorbeeld vanwege het vinden van een baan, of een ander taalaanbod. Het Taal-Oefen-Centrum is toegankelijk voor iedereen die niet verplicht is om Nederlands te leren, maar het Nederlands ook niet als moedertaal heeft. Vrijwilligers helpen de deelnemers bij het volgen van individuele taalprogramma's op de computer.

** Om de privacy van het meisje te beschermen, hebben we haar een andere naam gegeven*



Extra begeleiding bij gezinshereniging

Ter voorbereiding op de nieuwe Wet Inburgering, die op 1 januari 2022 van start gaat, voert Integratiewerk een aantal pilots uit. In één van deze pilots staat gezinshereniging centraal. Het team #JONG van Integratiewerk is gespecialiseerd in het begeleiden van jonge statushouders (vanaf 17,5 jaar oud). Vaak zijn

deze jongeren al heel wat jaren in Nederland als er toestemming gegeven wordt dat hun ouders en soms ook broertjes en zusjes, hen na mogen reizen.

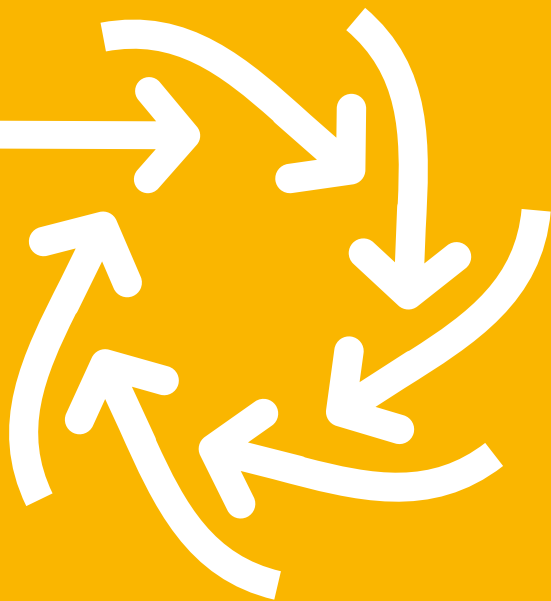
Mirjam Beeuwkes, #JONG integratiebegeleider, vertelt: “Jongeren zijn echt heel blij als hun familie mag komen, hier hebben ze zo lang naar uitgekeken!” Haar collega Meltem Polat vult aan: “Maar natuurlijk is het ook spannend, omdat ze al zo lang gescheiden leven van hun familie. Hoe zal het zijn om ze terug te zien hier in Nederland?” In de afgelopen jaren hebben Mirjam en Meltem gezien dat het voor veel jongeren en hun familie ook een ingewikkelde tijd is. Mirjam: “Het is niet alleen maar rozengeur en maneschijn. De druk op de jongeren is groot, ze moeten zich weer voegen in het ‘oude’ gezinsspatroon en tegelijkertijd heel veel regelen voor hun familie, omdat zij de taal en de weg in Nederland beter kennen.”

In 2020 is de pilot gestart en hebben Mirjam en Meltem extra begeleiding geboden aan vier jongeren en hun herenigde families. Het is een groot voordeel dat zij de jongeren al kennen, en het eerste half jaar namen zij de begeleiding van het hele gezinssysteem op zich.

Door Corona is de pilot anders gelopen dan gepland. Er kwamen minder gezinsherenigingen tot stand dan verwacht, maar ook kon de begeleiding soms moeilijk plaatsvinden. Meltem: “We wilden zoveel mogelijk bij de gezinnen thuis zijn, zodat we goed meekrijgen wat er speelt. Maar 1,5 meter afstand houden is moeilijk als het een groot gezin in een klein huis is. En er waren helaas ook Corona-besmettingen in de gezinnen, waardoor we er lang niet altijd konden zijn.”

Daarom is besloten dat de begeleiding van deze gezinnen nog een tijdje doorloopt in 2021, en dat er nog vier nieuwe gezinnen mee kunnen doen. Mirjam: “We hebben gemerkt dat het echt effect heeft dat er één begeleider is voor het hele gezin. Het geeft veel rust en is duidelijk voor iedereen. Maar de verdieping die we voor ogen hadden kon door Corona nog niet goed plaatsvinden.” Tijdens de pilot krijgen Mirjam en Meltem zelf ondersteuning van een gedragsdeskundige die gespecialiseerd is in systeemgerichte begeleiding. Meltem: “Zij juicht deze aanpak van harte toe, juist omdat we uit eigen ervaring weet dat het kan escaleren in deze gezinnen. We gaan ervoor dat dat niet gebeurt!”





Integratiewerk

Stadsring 167

3817 BA Amersfoort

033 461 95 20

www.integratiewerk.nl

in f

Vormgeving: Charlot Luiting Ontwerp

Cultuur kleuren

en als ik dan mijn weg niet weet
nog zoveel hier niet heb verteld
nog té gewend ben aan geweld
als jij nog niet weet hoe ik heet

als taal mij nog veel vragen stelt
soms ik haar woorden weer vergeet
aan zin nog zoeken tijd besteed
mag ik dan jou die mij voerspelt

dat jij daar met mij praat en mij verstaat
je vraagt hoe of het met mij gaat
het hier is waar ik wezen wil

dat daar jouw pijl mij richting geeft
veelkleurig samen wordt beleefd
het is een wereld van verschil

Jacques de Waart
Stadsdichter Amersfoort